



D. Tóth Kriszta - Celeb vagyok, de hódítani akarok

2014 március 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

A gyerek egyik régi óvodai barátnője a hálósobai tükör előtt állt a hálósobánkban. A legszebb magassarkúmat viselte, a napszemüvegemet és a tavalyi farsangi szezonban vásárolt ezüst sálamat.

Apró fenekét jobbra kitolta, kezét elegánsan a csípőjére helyezte, és bejelentette: „Ha nagy leszek, sztár leszek. Vagyis celeb”. Lola kuncogott, én csak a számat tátottam, pedig még csak ezután jött a lényeg: „Akkor most te celeb vagy, vagy nem?” – fordult felém a tükör előtt.

Akkor döntöttem el, hogy megírom ezt a bejegyzést. Mondjuk válasz helyett.

Fura a helyzet, amiben vagyok, fura a szék, amiben ülök, fura az a közélet, amit élek. Valahol a szürke zónában, alkotó-szakemberek és országosan ismert sztárok között félúton. Művészek, írók túlságosan híres, sztárnak, celebnek túlságosan alkotó. Az irodalom-közeli értelmiségiek gond nélkül sorolnak be a celebek közé, míg a showbiznisz tótumfaktumai szerint öntörvényű kékharisnya vagyok. Megszoktam már a halmazok metszetének székét, nem szorít a hely, vagyunk itt néhányan, elférünk mind. Még élvezzük is valahol ezt a senkiföldjét.



A dolog irodalmi részét értem. Szerzővé válni könnyű, elég, ha két borító közé fogják, amit az ember a billentyűbe öklendezik, a frontra rányomják a nevét öles betűkkel, és kész. De íróvá lenni, az munka. Ahhoz adottságok kellene, alázat, tartalom, stílus, újrakezdés, visszalépés, önreflexió, kétségek, kín, keserv, könny. Azt ki kell érdemelni. És ez így van jól. Még nem vagyok sehol, de ráléptem az útra, felrántottam a gátakat. Szaladjon kifelé belőlem gondoltam egyetlen... előttem az életem második fele, hogy meglássam, merre.

A celeb-dolog, na az viszont zavaros kicsit. Mert az egyik oldalon ott van a lányom régi ovis barátnője, akinek ez a non plus ultra. Mondjuk, ahonnan nézi, nyolcéves szemmel, talán valóban vonzó életformának tűnhet a „celeb, mint olyan”. Számára a celeb-ügy vélhetően sokkal egyszerűbb, mint számomra. A celeb az a lény, aki abból él, hogy??. Más dolga nincs, mint hogy learassa a rajongást és a nap végén kiállítsa a számlát azért, hogy léteznek. És tényleg. Ő az, aki szponzorruhát húz a testére, szponzorautót tol a feneké alá, szponzornyaraláson barnul, esetleg szponzorbarnitóbérléssel a szponzorbarnitószalonban. A gyerekei sztárcsemeték, a kapcsolatával álompart alkotnak, a szerződött bulvárnapi lap minden böföntését a címlapon hozza, és mindezért a szerződött tévécsatornájától fizetést kap. Egészen addig, amíg nézik, olvassák, hallgatják, tárgyalják az életét.

Onnan, ahol én állok, a történet nem ilyen egyszerű. Sajnos, végzett nyelvészként, nem tudom megkerülni a jelenség szemantikai megközelítését. A szó az angol nyelvben használatos „celebrity” kifejezés rövidítése, amely jelentése az Oxford nagyszótár szerint „híres ember, elsősorban a szórakoztatóipar és sport területén”.

Vagyis az angolok szerint celeb vagyok.

A magyar Wikipedia ennél már egy kicsit elaboráltabb módon áll hozzá, miszerint a celeb „elsődleges jelentése: felkapott, ünnepeelt híresség. A kifejezés mellékjelentésként azt a tartalmat is hordozza, hogy az ismertség alapja nem (vagy nem szükségszerűen) az illető tudása, ill. egyéb autonóm képessége, hanem egy, a média által róla mesterségesen kialakított kép, amely beépült a fogyasztók (olvasók, nézők) gondolatvilágába. E mellékjelentés nem tagadja, hogy az egyébként celebnek kikiáltott személyek társadalmilag valóban értékes teljesítményt produkálhatnak, csupán arra utal, hogy e produktum nem szükségszerű.”

A magyarok szerint lehetséges, de nem szükségszerű, hogy celeb vagyok.

De akkor mit mondjak ennek a nyolcéves, rozsdabarna hajú szeplősnek? És mit mondjak magamnak, aki pont ugyanannyira kíváncsi végre a válaszra, mint?? Elmondjam neki, hogy teljesen mindegy, hogy igen, vagy nem? Hogy nem számít, én mit gondolok arról, vajon celeb vagyok-e vagy sem? Sőt, még az sem számít, hogy mások mit gondolnak. Mert a lényeg épp ott van, benne abban, hogy „lehetséges, de nem szükségszerű”. Ezen múlik minden. Hogy merre megyek. Csak lehetséges marad, vagy pedig szükségszerűvé válik a belevaló. És ez pedig csakis rajta áll. Ezért aztán az is mindegy, hogy? mekkora celeb lesz majd, ha nagy lesz. Nem ez határoz meg emberséget, szívet, lelket, akaratot, teljesítményt, igyekezetet és produktumot. Ha akarsz, az vagyok: celeb. Ha akarsz: nem. Ha akarsz: celeb leszel. Ha akarsz: nem.

A címke: felesleges. Lekopik, mint a szponzorbarnitó.

D. Tóth Kriszta - shopline.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen



„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló